

Изпитътъ се започваше съ водосветъ и се свършваше съ изпѣване на нѣколко ученически пѣсни както на гръцки, така и на български и турски. Отъ тѣзи пѣсни си спомнамъ:

На гръцки

*Μὲ μέλος ἐν ἁγιόμον
ὑμνοῦντες τὸν Ἀιώνιον*
(Вкупомъ едногласно
Да възпѣемъ Вѣчния).

На български

На подвигъ днесъ призвани
На многочисленъ сборъ,
Тържествено събрани,
Възносимъ пѣсни въ хоръ.
Богу възносимъ слава,
Пѣемъ съ една уста,
Че Той ни просвѣщава
Въ пѣтя на мъдростъта...

На турски

Нашири нуръ шахи джиханъ
Абдулъ Азисъ Султанъ.
Алифетъ тахтана гечти,
Вехемъ шерифъ болду
(Разпространителю на свѣтлината, царъ на вселената,
Абдулъ Азисъ Султанъ.
Качи се на халифатския престолъ
И свѣтлината блесна).

Всичко това бѣше запомнено механически и не гарантирамъ за точността, защото много възможно е паметъта ми да се спъне на прага на напредналата ми възраст.

На ученицитѣ никакви документи за свършване на нѣкакъвъ курсъ не се даваха. Понѣкога на отличилитѣ се ученици се даваха награди — *βραβεῖον*. И каза се вече, че цельта бѣше, щото учащиятъ да се изучи да чете и пише, сир. да добие грамотность.

Училищни празници

По-рано, особено презъ времето на гръцкитѣ владици, като училищенъ празникъ се празнуваше Трисвѣтители — Иоанъ Златоустъ, Василий Великий и Григорий Богословъ. На празника се пѣеше на гръцки:

*Τοὺς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας,
Τοὺς τρεῖς ἡλίου θεότητας.*

И на славянски:

Три величайшия свѣтила,
Три солнечния Божества.

По-после, обаче, почна да се празнува като училищенъ празникъ Св. Кирилъ и Методий, и то много тържествено. Нѣколко дни по-